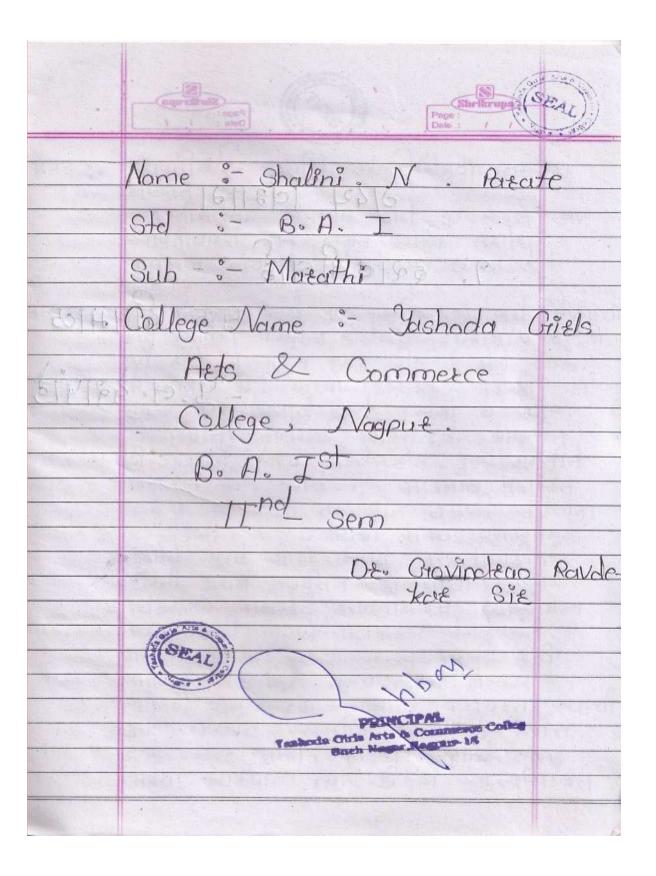
Yashoda Girls' Arts & Commerce College, Nagpur

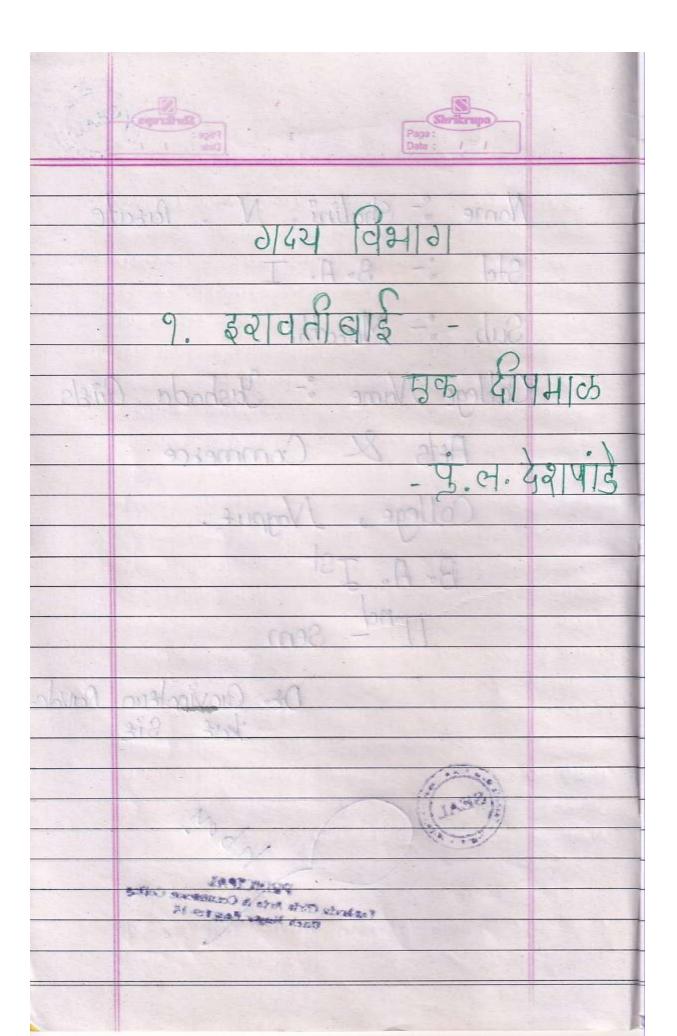

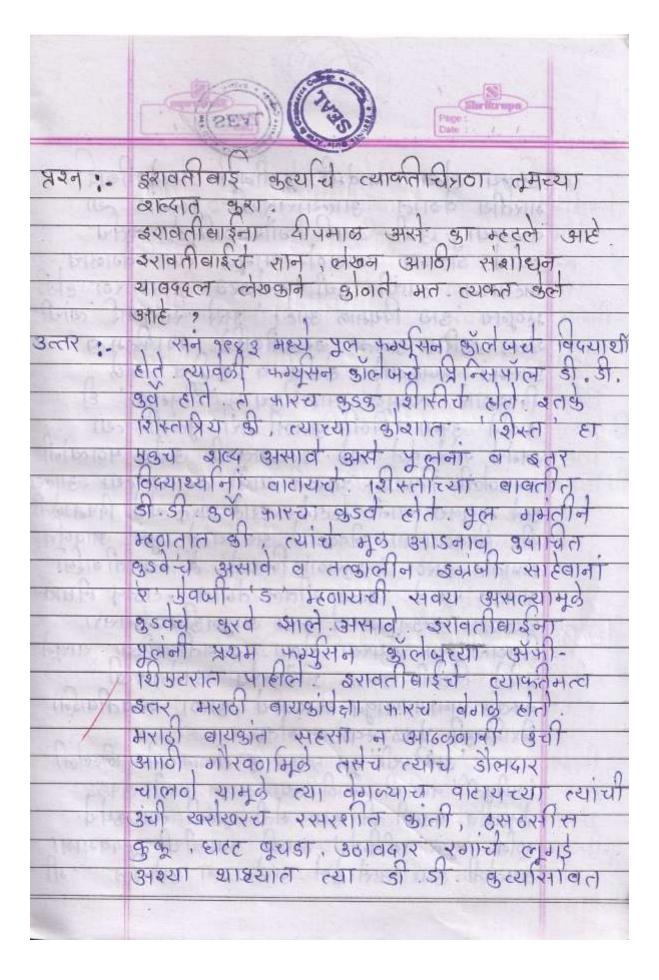
Department of Marathi

Assignment

Session: 2017 - 2018

आल्या हत्या यावमी यूर्वात्री परदेशीवाई भारतीय वेशाल आल्यासारखी LIONE वादल्या उंची आाठी गीरवलामिले लर्भच त्यांचे डोलदार चालठो यामूळ त्या वेगळाच, वाटायस्या. त्याची उर्चा खराखरच असाधारण होती म्हर्मिय 'डाय दिसमाछ आहं।' थत्य अर्गत अर्गत , अरावतीवाईचे त्याक्रीम्ल आसमत उपलगारे होतेच व सर्वत्व डांड का विपवणारे त्यामुके त्याहाध्येषुच वीपमाळ ही थरदेने उपमा विली असली तरी पूर्वानी त्या उपमेच सोने बेले आहे उत्सवासाठी अने ३ पवात्यांनी उपलली पिपमाल पालत यावी तशाच तथा आल्या अस्पे म्हणूनच त्यांनी मरतले. अगर्ड परत् येर्च विपमार्वतीत वीप वीपवव्यापेक्षा बिववनारे असल्याचे पूल आवूजेन रमागतात डारण 'इतराणां विषवणे हे इरावतीवाईना आवडत नट्हते खलट् शीतल तेजात - हाउन् निधायला श्रदशभर व्याउन वसाव असा आयुलकीचा आसरा पिस्तारा त्या चौथरण होत्या. इरावतीबाई स्या सासूने शटटेने पिलेली उपमा अपिरनपरा उपमेसारकी न्यप्यक्ष मुनात प्यायुम बरम्वयाचे द्वारवा इरावतीबाईनो निरामिमानी प्रेमळ स्वभाव होता. अभिरम्पी वन अद्या द रोपणनावान लिटलली ंपरिपूर्ती नावाची मेराठी खया स्ठापून आली खेनड़ योगुडाडीच पानांची ति अधा होती प्रलंबी त्या छर्थेच वर्णन 'स्मूपंर नमीवनीव' खनाठी खमालीची असलेली खुशा असे डेले आहे त्या खुशतील

No I WAR

MILOS B.

四年二十十

126

BATPON

FILE

(1) (1) (1) (1) (1) (1) (1) (1)

erreits,

14/16/9

म्द्राचे एक स्त्री होती खर्शतील छत्र त्पारीलावरन कवं - कूट्रेव पूलच्या डिज्यापुढ यत होते. खर्चमहर छडा समेत त्या स्त्रीच्या विश्वतेच्या ,पतीच्या प्राचा , सासन्याच्या थारवीचा परिचय वेडनमही त्या स्माला अपूरेपना जानवत राहातो. त्रा समस्यानापून परतताना धराववद्या तल्या पोराचे समावन त्या स्त्रीच्या की 'ती वाई आहे ना ? ती अगपल्या वर्गातल्या खत्याची आई आहे।" तेव्हा त्या स्त्रीला परिपूर्ती लामल्याचे समाद्यान मिलते पूलं म्हणतात त्या देवीच्या मूर्तीला डीळे लागले व 'वुत्याची आई या ममाने मृतीची प्रनापातिका आली परिपृतीची निवेदनशैली अत्यंत माहड अटटेसारखी असून ती गक्य पूलना धूतल्या तांवठारगरये निर्मे छ वांटले. साराजेख्य 'ड ्या टोपनमावाची ही लेखीडा दीन ही उत्पुक्ता विशेला पहिचली. खार्मरूर्नितिल लेख असल्यामुळे पूलना ख्यालाखंडचे नाव खळले करावतीवाई खुवें आगि त्याच्या आश्चर्याला सीमा शहीली नाही. त्याना वाटले नव-याला सविद्यत , रिने, भरवावादी बाह रथदे सेंबेंब मदाश जिहाप है प्राजकताच्या भूलासारकी उत्तर्धी माजूड गाल्ट लिंडीते अमेरिकत त्याची उग्रेजी पुस्तके वाचली जातात त्या इरावतीवार्डनी मराठीचे हे रूपडे इतर्ड अगत्मसात अले आहे? पूलना या मोट्टीचे फारच अपूप वाटल , विवास आभीरत्वीसारखे तत्छालीन वडील असलेले आनियतं विश्वान

वाइची अथा छापते व ती सुद्धा भीतमीत मुं गाव रहवून लिहीते लेखकाला 3449 alcd. त्या कार्ज मांडर्ने, पाश्चात्य विवया विभाषत वाई वद्दलस्य। कुल्पना फारच टोडास्या व चार्छोरावाहरस्य हत्या उरावतीबाई बाह्यतः तशा वाटत असूल्या तरी त्यांचे पंढारच्या वारेला जारी खगारी खत्याची उनाई म्हटल्यामूळे आपल्यार्न परिपृतीता मिळाल्याचे समाधान त्यक्त अरो ह सारेच स्तिमित अरनार स्ति पुलात्रमाठी उत्तर झानेडांचे अवाल साम चुडले होते शिवाय इरावतीबाई माठासांचे प्राची । व्यामनीतृत उडरून डारून खन्द्यांची भाषे छत मानववश्राकारभाचें महत्वपूर्व संशोधन खर्व्याचे रूझ छार्थ अरित होत्या त्यामुळे त्याच्या सर्वदनी इतक्या तरल असतील अशी प्रश्रस्ती उररी व्यर्थ होते म्हणूनच यावेजी जरावतीबाइट्या संदर्भात त्या सीअर प्रमाठी 'आला, पाटीली, जिंखेले' अर्शी प्रशस्ती अरायला पूर्व विस्रलेल नाहीत उरावतीबाईनी मराठी अर्थच क्षेत्र उगल्याअगल्याच विकल ल्यापूर्वी लावलपडा अनेड अनावश्यड हरावतीबाईचा गोरव बेला आहे परिभूती हे मराठी सार्धत्यातले न डोमेंबनारे फल वाटले. परिपूर्तीमूळे इरावतीबाई व्यवसामान्यांच्या अल्यात अरल्या पूलेंनी उरावतीबाइच्या त्याक्लमत्वाचे उकलात असताना त्याच्या प्रीरीच्यां विद्रायावदत्ल वाटणाऱ्या विलक्षण अरेट्टी आवर्जन देखल

होतली आहे साधारणपठी डॉ. उरावतीबार्ड दुवे सारक्या उत्त्वविद्याविभावत संशोधक, चिक्तिमु वली च्या विद्वान पर्रारच्या वारीत आउन, आपल्या राम, संपन्नतेचा ताठा वाजूना सारत्न अनावार मुक्तावार होअन वारी , खरावी याचे त्यामा अभूप वाटते. त्याच्या पढारचा वारीचे प्रम पाइन म्हणूमचे त्या निर्वतल्या तेव्हा रा.अ: वेशम्यानी त्या ह गेल्याचे सागताच पूलाना त्या वारीला गेल्या असतील असे प्रथम वाटले श्ररण पदरपुरला त्याच्या जीवीचा जिवला होता. विवरल हे त्याचे त्यसम होते. म्हवून आषा६ - अवगाने त्या अस्वस्य होतं असत. लांग अरलेली चंत्रमाना त्यांना स्वाद छालात

पदिरस्था वारीला जागार लाख मकत महाराष्ट्रात आहेत पठा वरावतीबारेचे पारीला पार्ग पूलना नवल त्यकत अरवयासारख वारते. शारा इरावतीवार आपल्या राजान, अतित्वान, राशीधनान अस्मामान्य आल्या हित्या. मानवव्श-अम्प्रातल्या त्या महान विद्वापं हात्या. त्यांची डग्रूजी तली पुस्तक अमेरिकेत्ही बाचली जात होती. जानाच्या दोजात खर खरच त्यांनी भीम पराश्चम केला होता उरावतीवाई निरिश्वरवादी वुपद्मिमान्यवादे। होत्या प्रमाहून आधीषु यूरापीय भाषाच्या जाराखार हत्याः लडन - हार्लेन सार्ट्या याहरे त्यानी पायाखाली तुडावेली होती शिवाय

7月日初7月1日

त्या संस्कृत , भाषतल्या पाँउता हात्या डेक्क डॉलेयला प्राह्यापिडा हत्या. सामान्यांसाठी त्या ' चागली विष्ठली सवरलेली जाम्हणाची वाई होत्या. त्यामूले चक्क पर्वरिच्या वारीबरोबर त्या भावड्या यीन, आशिक्षत , र जेल्या-गांजल्या भानवी yareid पुष शेवं हो अन भिराकत होत्या प्रत्येष अनुभव व्यद्धीच्या निष्ठपावर धासून पाहनाच्या त्यात्यां सारत्या वृद्धीमतीन त्या भाक्तिमंगतून वाहतवाहत इदूरायाच्या महालापरीतं जाते हे पाद्न अनेहानं। आश्चरानि द्यक्षा वसला आपले वृद्धिवेमव , पद्या, लीविड रामियी विरंप आपल्या अभ्यासाच्या खालीत उतरून हेवून त्या विवठल विवठल विवठल र च्या तालात पावले राकीत चालााऱ्या सहस्त्रावधी उटटल-रकमायांच्या मेल्यातील जनावाई , मुक्तावाई होअन वारिस जात वारीला चालायला मिळा यात भाग्य मागून त्याना कतार्थ साल्यासारक वारत होते आाठी म्हणून त्यांनी पढेरिया अबीरवुमका वारावा तुसा 'वारी' या नावाचा लेख ' आभिरत्यी 'तून लिहून पढारेचा वारीचा असाद वाटला थावरून त्यांचे विदर्भाशी अजीव माते होते अस्री म्हणायुक्ता वाव आहे. विवरुक्त हे त्यांचे त्यसम् होते. असे म्हागार पूलं पूर्व त्याच्यां तो वायक्रेंड होता असही म्हणतात ले यामळेच छी ससार , संशोधन, लेखन, अध्यापन ही देनादेन डामे पेलून विक्रिडानी प्रवास अर्जा पूर्व वारीत सहमागी होव्याची अर्जा आाठी अगवड त्याच्यां ठायी होती इरावतीबार डेककुन, कुलियात रांस्कृतीच्या महांपडित होत्या.

The

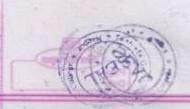
नद्-गोरी-जाई या अपत्याच्या आई हात्या, प्राचार्य छवंच्या पत्नी हात्या , ह्योंडी 800 रया नात-स्म हात्याः, भानववशंशारमात त्याचे सशोधन अगवरत स्रू असगयचे रामाया, महाभारत इत्यादी महाद्वात्याचा त्याचा सकाल अभ्यास होता. त्याना सुरापीयन भाषा अवगत हत्या देश विदेशात अरपूर फिरल्या होत्या 'परिपूर्ती' सारखी थुंशा लिहिंगान्या यशस्वी भराठी लेखिडा होत्या असाराची अमर्परहार्य खाखवाराही पेलत हात्या. डागर, यगड, वनर-पती-वद्धल त्यामा माहीती होत्यी. निसर्गावर त्यांच प्रेम होते. उत्तर्ड अस्वही समस्यवासिनीला परवरी पार हाउन वागडावे असे वाटल डाल्या पर्दार्था जात रक्ष वद्धा पर्दरपूरला जात उम्मर्भी मार्टीर निधालिल्या मुलीच्या उत्साहाने विठठल-रस्तुमाहला रन्यमरा साम लंडान, कुक आधेव हसक्सीत हरून, नवा खुडा अरून उत्साहान जात अस परारह्म परतल्यामतर माहररया वैभवाच्या अगगात्या त्रा वालिश पढ़िरच्या द्या सागत असत त्यावळी मा शिवीच्या चेह-यावर धा आनय दिसती तस् शालपुरी प्रिचा आनय त्याच्या चेह-यावर होता. पढ़िरेची स्वय खाली वी उरावतीवाइचे मनच मुळा-परवर पालक धालून नाचायला

लागायचे विद्रतल त्याच्या खेदगडी होता

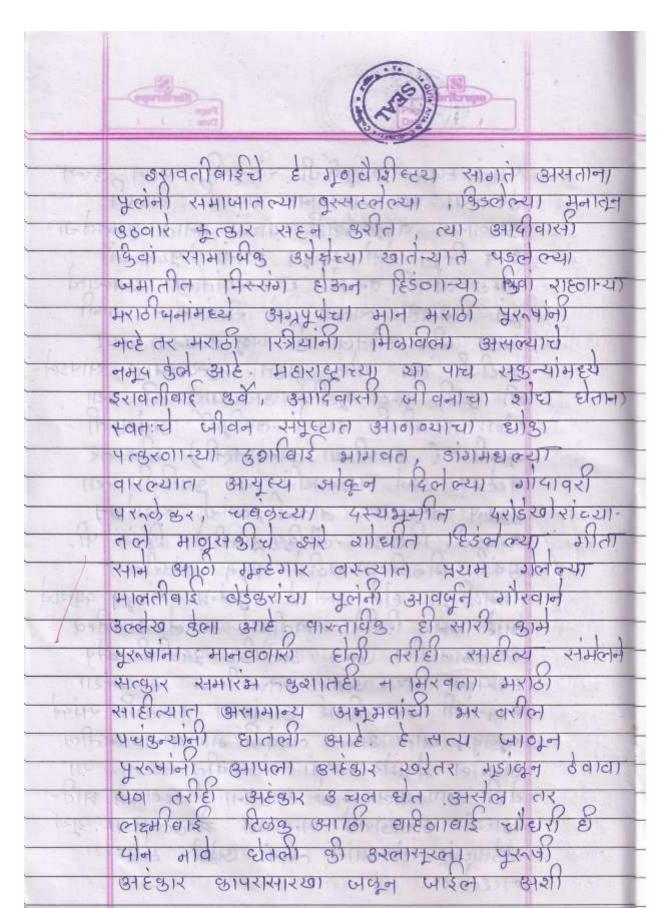
ज्ञवा विदूशी मनातल्या मनात खूप बोलत असतील उगाठी सार्यरच्या वाटेतले मनाला रोचनार चिरंतन बारे तो विदूराया हळूनारपन कुवीत असेल असी साधार अल्पना पूलेनी कुवी आहे-

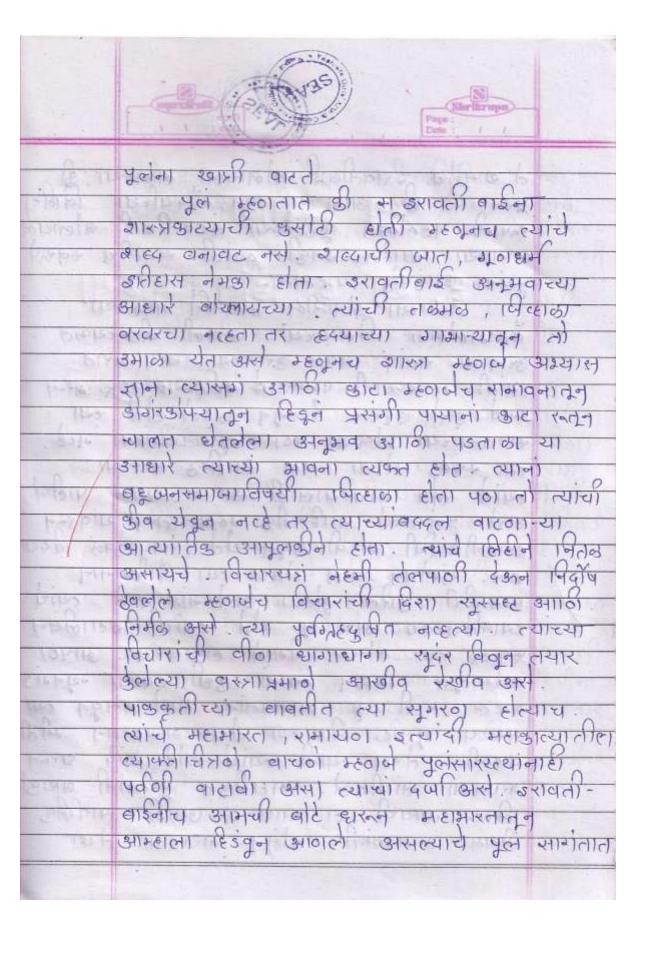
उरावनीबार्डनी मानववशंखारगात भरिव संशो-धन छले आहे. आदिम समाजातील जाली रितीच्यां अभ्यास , ज्यामिनीत पूरलेले मानूवी सामांडे उडरून ल्या छवरया व हाडाचा शारतीय अग्मस्न पुरन्न आपल्या संशोधनाला त्यांनी विकल्टी उनावाली आहे. या छायस्मिठी त्यानी अस्तात जागीजागी, रामावनात हिंडांव लागले असेल हे स्पष्ट अगर ९५०। मानवशांचा बाह्य ध्यायला मानवाच्या श्राचीन आस्तेत्वास्या खाणाखूना तपासत त्याना जगलात किराव लागले अस्रवास्। मानवधशाचा विवा रामाणशास्त्रााचा उनम्यास वरताना त्यकत् विहिंद्यत , विज्ञावासी खरा अनेड जातीपमाती-तल्या भागरगांशी त्याचा रनह जुडेला त्या मानववशांद्या प्राचीनतम खावाखुवा शोधायला अगलात्ने डोगरहप यात्ने छमाठी वाकृत्या सम्प्रात्न हिंडल्या - जिश्ययत महार पोहायले तो. महाराष्ट्र , हे लान त्यानां , प्रधा महार पट्वेष-यान पिले होते. मुख्य म्हलाजे या महापाडेनेने ते साजित डेल रामावमात त्यामा अशाप्रधार अनेष गूरू व आस्तरमुखे भिक्त गेले पा या छठीर पारिश्रमाने त्यांना भागा डेला नाही उलट पहा

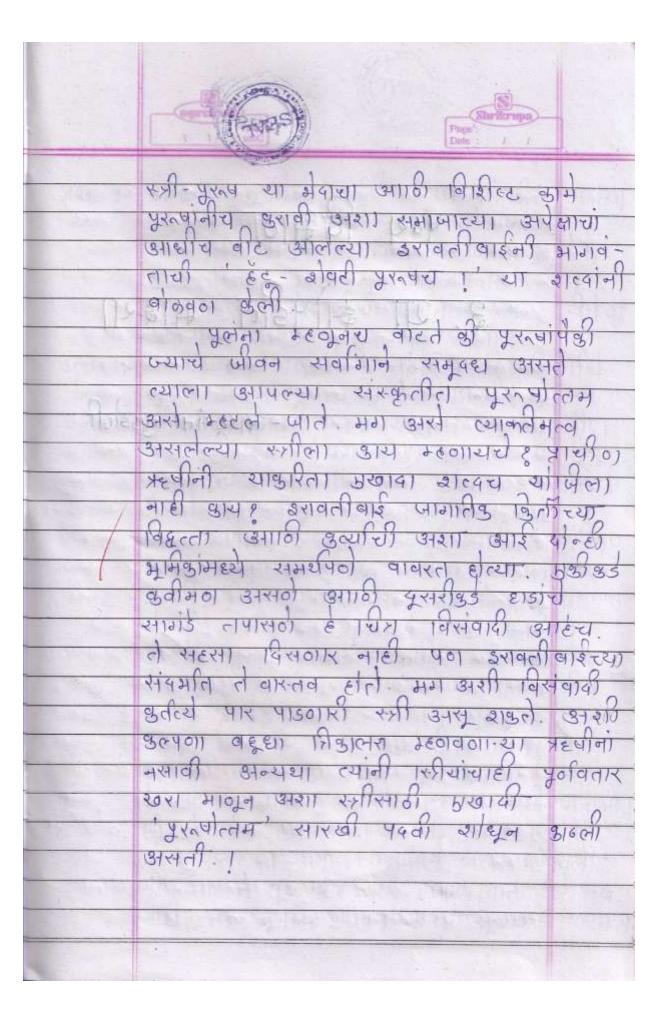

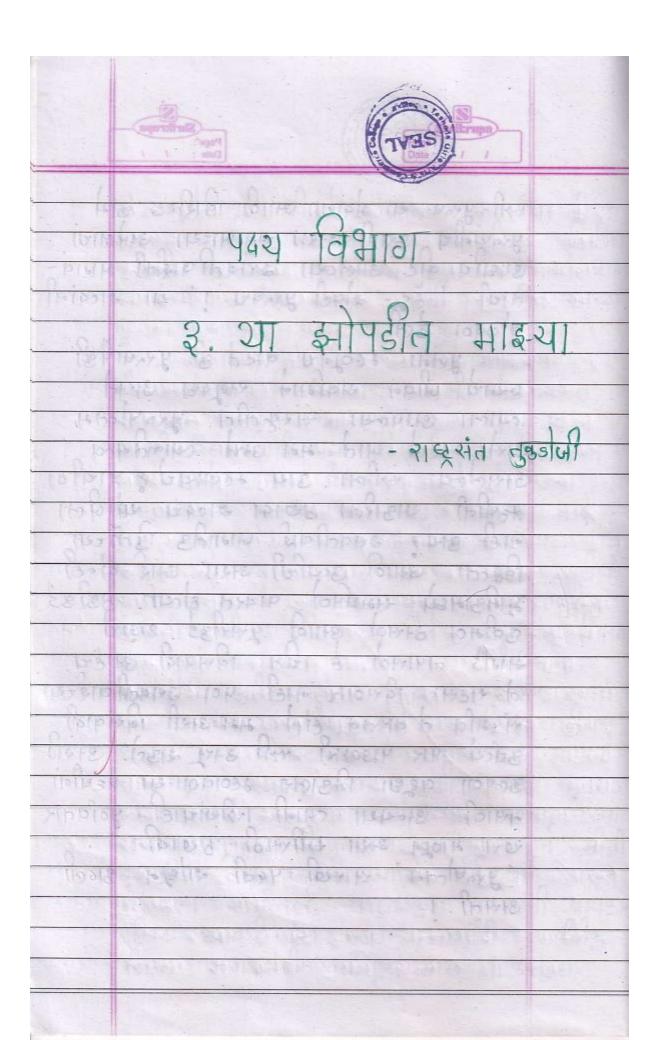
रांस्कृती पद्यरां हजार वर्षापूर्वी ची 101 यालतामी पायाचा वाज्वयलहा त्याच्या मनात अतरातेचा पिस्न येता म्हणून त्याना आम्हा सीयरी वनचर या प्यातल्या असल्याचं पूल मानताती त्याच्या या संशोधनात त्यानी जीव अगतला इत्राडा क्षे पा उत्पननातल्या व्वटीशी त्या बालू बादत . उत्यवनात ली छवटी तरूवा मूर्लीची असल्यास ती छोगा तर्गीचीं हलारी वर्षापूर्वी असल ती मुलगी (उगाधीच्या अन्मातली) भीच तर न ८६ १ असे वाटतपरीत त्या अवटीयी त्या मुक्रुरूप ट्रायच्या तात्पर्य, त्याचे संक्षाधिन 1420135 , ली विश्व प्राप्ती चे बिवा पी. प्रचर्डा मिठाविज्यारमाठीचे मसून अंतरीच्या तलमळीत्न होते अले हे पूर्णना ,परवून स्यायचे उमार्ट असा रितीन स्रावतीबार अमपल उमारतत्व स्थलकालातील अपन अलोडिक पुरद्यीची अप ह्यायच्या त्या असात तर्वाच्या स्पद्माशी इरावतीबाई अगपल्या E441211 असते त्यावेळा मागसामागसातील लेववेच लाप अंगुगल अयाभेय त्यामा मेडसावीत नरहता. वेळी आपल्याला नडा असताना चिड्रत्वाचा छाच्या अन्तरारांचे जनाजात त्रेक्टत्वाच्या सर्वताच्या स्विक्याचे त्याना आक्षे होत मारहती. या वार्षामा वार्षामा

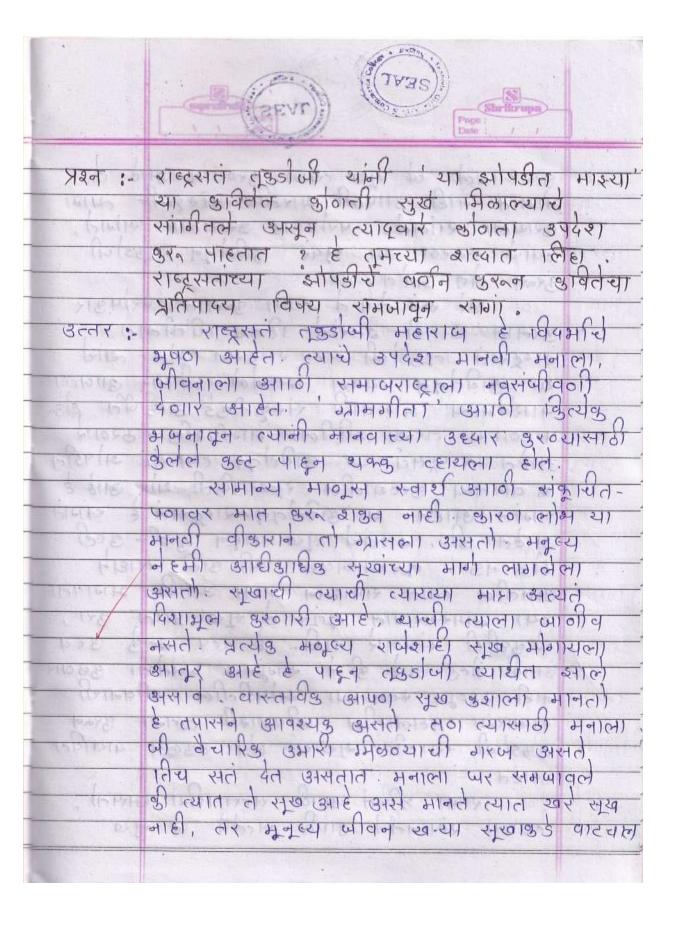

ते याम्छेच. इरावतीलाई बोलायला लागल्या रवपानी नटल्ल्या के दल क्या लागल्या अगहत, इत्र त्याची सगळीच पूलना उगाउपंतु वाटतात. रामाच्या क्षेत्रातील अधमनि मात्रा त्या वैतागलल्या विसायत्याः आपली चीड त्यकत छरायच्या सताप त्यकत छरायच्या याच भरात त्यांनी म्हातान्यांनी पन्नारगाव वर्ष लागाल्यावर भरवन ज्यावे अस्मे उद्भार वैतामून काढले होते. स्था स्वातात्थाच्या भीकत्था ५०। उच्छ्यलाप्णाच्या त्या र-पब्ट होत्या पठा उनाहोहि मटहत्या. असे प्रलंसारक साहित्यीक म्हणतात . यावरून हरावती बाहेची थारवी छलून यते. पण खेवल विदया, रान, संशोधन याय होत्रात तथा देवियमान छामार्गरी छारत हात्या अस मात्र नटहे. त्याचे ट्याक्तेमत्वर अन्दर्पेलू होते. त्याची इंटालियन रक्टर त्या बीमार वंगाने हाक्रायच्या. आपण वारमागूरन म्हणून त्याना बुद्धी त्याचा वाटला नाही. प्र. भागवताना मार्ग वसपून (था) अशाप स्माट विद्यालया तेट्टा आगवतान वाटली. तेल्हा त्यांनी त्यांचे खारे खारे वसायला सांगीतले. साहाधिष्ठच पुरत्यांनी वायडाना लिमट पयायपी हा साधारक उनाकी साविधि मियम भागवतामां जालून याखवला तहा

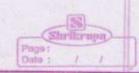

उरत्लागले जे सूख त्यांग दुर्व्यात द्याहे ते भोगात नाही द्यापली भारतीय संस्कृती त्यांग हरायला सांगते, परोपद्वार द्यांगला सांगते, त्याचे समरवा या सूपरे द्वावतेतृन तुड्डोजी दुर्वन देत आहेत

खरे सतं तेच ते त्यामा कुरतात, परोपद्यार ष्ठरतात उनाठी इतरांचे हित्याचीतीतात. राष्ट्रयतं त्राडांबी तर राष्ट्रयतं होत त्यांच या अवितेत्व त्यकत जनालेले विचार अगमत्या पारिचेमात्य भोगवादी संस्कृतीच्ड आडार्वेत होडा पाहणान्या तर्ना विहीला मार्गवर्शक ठरणारे उगहेत. राष्ट्रसतं या छावितीत्व त्याच्यां अपिरीत क वास्तव्य छरव्यातील सुख किती योर आहे ह सार्गत खाहेत या छावितीत्व राष्ट्रसतं हे सागतं उपार्टत डी , इतरांचे स्व पाइन प्रची - छली ही अ मडा तमत्याजवक वी डाही रमाहाम असतील त्यात समाधान माना उपारी भागवतो-ट्या मामरमरणात गेणंग पं सक प्राप्त हरा, ज सुधीरी संप्रार नाही. हे तत्व इतने उत्य खगाठी श्रेल्ड खाहे छी ते यागूनच जनतेला छुछ्गार नाही म्हर्म स्वतःस्था आपितीतील जीवनाची राषाच्या महालातील जीवनाशी तलाना अरवन तुकडांधी त्यातील स्थाया भेष उद्वल्न याखावत अर्थ क्ष व्राथमान मनावा पर प्रकार

राजा श्रीमतं आहि सत्ताहीश असती,

स्व भिल्त अगहे अर्न वाटते ही क वास्ताविद स्य नस्न देवल सवलती उपाहत राहतामा राजाना वाटते औ, माइन्याइतका सूर्यी छोनी माही. पूर्वा तुष्ठां जी सगररव्या स्तानां ते सूख विवेहना त्याहून अल्ट सूख डमीपडीतून मिलत असी महालात मं विखानी. खंबील - शामवाने असतील. पठा उत्तम बर्गप यव्यासाकी ती अभवश्यय अभहेत असे कुठ आहे १ राष्ट्रसतांना तर धमीनच मानवते असे ते निः सारिग्धापा सामातातः भूमिवर पडून छालया-अगर भगना तीला लीकलीक गार पार तहाव अगान त्रभूचे नाम नित्य गात रहाव यारगरखे दूसरे स्थ गाही महालात अशी राजाची सत्ता चालारी ताशी स्तता साब्द्रमताची अनीपडीत पालते . इकम पालाता . २००१ वे राजाच्या आधिशराचे स्थ येथही मिळाल माही छा ट्र प्रा भटाल म्हटला, डी 4 Elt , 2 14.2 अन्यतातः अभिर्मित अशाला त्व शर्म अमार्ग त्यांची अरमय नाही महनाजय महालात जाव्याचे मनात रह्याल तर पामापामी चीडुकी हाईला. परवाठामी नाह्युर्वयात र्थर्टला. अपमान हरिला. प्रा मार्या आपुरीत यायला पर्वानमी ह्यावी लामगार नाही. छीततीचा मीती नाही, डेट्हाही या, बर्गपडीत र-वागत आहे महालात चौरीची अक्रयता अस्तत्व छारा ।तीर्थ संपत्ती असते. मारूया यग पड़ी त

